

м. Кропивницький

Рішення № 104 від 23 липня 2018 року

**«Про відмову у видачі свідоцтва про
складення кваліфікаційного іспиту»**

Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія адвокатури Кіровоградської області у складі членів кваліфікаційної палати Коротича В.А. (голови палати), Пушкарьова Д.Є. (секретаря палати), Сьори О.М., Мазуренко Н.Ю., Стахеєва О.О., а також голови комісії Волосяна О.І., розглянувши на своєму засіданні письмову роботу по білету № 7 <ОСОБА_1>,

В С Т А Н О В И Л А :

<ОСОБА_1> 11 грудня 2017 року звернулася до КДКА Кіровоградської області із заявою про допуск до здачі кваліфікаційних іспитів для отримання свідоцтва про складення кваліфікаційного іспиту, мала стаж роботи в галузі права 3 роки 6 місяців та надала необхідні документи, сплатила внесок на оргтехзабезпечення діяльності КДКА та ВКДКА.

Рішенням кваліфікаційної палати № 16 від 18.12.2017р. <ОСОБА_1> допущена до складання кваліфікаційного іспиту. Письмовий іспит був призначений та виконаний заявницею 16.07.2018р.

За результатом письмового іспиту <ОСОБА_1> отримала лише 60 балів, в той час як відповідно до п. 13.12 Розділу 4 Порядку допуску до складання кваліфікаційного іспиту, порядку складання кваліфікаційного іспиту та методики оцінювання результатів складання кваліфікаційного іспиту для набуття права на заняття адвокатською діяльністю в Україні (надалі – Порядок) такою, що успішно склала письмовий іспит, вважається особа, яка за результатами складення письмового іспиту отримала 80 балів і більше.

При виконанні завдань по білету № 7 <ОСОБА_1> допустила наступні помилки при складенні процесуальних документів та обранні правової позиції.

Підготовлена заявницею при виконанні **першого завдання** позовна заява про захист прав інтелектуальної власності, стягнення матеріальної та моральної шкоди хоч і відповідає визначеній законом процесуальній формі та загальним вимогам процесуального законодавства, однак її зміст свідчить про прогалини у знаннях з відповідного питання або ж про невірне розуміння окремих аспектів.

Так, при складанні відповідної позовної заяви заявницею невірно визначено територіальну підсудність даної справи – за місцем реєстрації позивача, в той час як за загальним правилом, встановленим у ст. 27 ЦПК України, позови до юридичних осіб подаються за їх місцезнаходженням згідно з Єдиним державним реєстром юридичних осіб. Подібна катего-

рія позовів до переліку, визначеного у ст. 28 ЦПК України (підсудність за вибором позивача) не відноситься.

В тексті позовної заяви міститься вимога про стягнення на користь позивача моральної шкоди в сумі 10000 грн., однак ця позовна вимога не підтверджена жодними доказами.

В переліку нормативно-правових актів, якими обґрунтовуються позовні вимоги, зазначено Закон України «Про авторське право та суміжні права», однак жодні конкретні статті даного закону не визначені, замість номерів статей стоїть прочерк.

В позові відсутній розрахунок судових витрат, який складається з суми судового збору, а в резолютивній частині позовної заяви заявницею не вказано, які саме судові витрати і на чію користь вона просить стягнути.

В переліку додатків до позовної заяви зазначається копія позовної заяви для відповідача без зазначення копій доданих до неї документів, що суперечить вимогам ч. 1 ст. 177 ЦПК України, а також копія квитанції про сплату судового збору замість оригіналу такого документу.

Складена заявницею при виконанні другого завдання позовна заява про повернення майна та стягнення майнової шкоди хоч і відповідає визначеній законом процесуальній формі та загальним вимогам процесуального законодавства, однак її зміст свідчить про прогалини у знаннях з відповідного питання або ж про невірне розуміння окремих аспектів.

Позовна заява складена в порядку господарського судочинства і адресована господарському суду, однак за текстом позову лише позивач вказаний як приватний підприємець, в той час як відповідач – просто як фізична особа, що не дозволяє віднести справу за даним позовом саме до господарського судочинства.

Назва позовної заяви, вказана заявницею, не відповідає фабулі завдання, оскільки його умовами відшкодування матеріальної шкоди не передбачено.

В позовній заяві не вказується про існування доказів передачі позивачем відповідачу орендованого автомобіля, що не дозволяє зробити висновок про фактичне виконання умов договору позивачем, тобто про наявність в нього права вимоги за даним позовом.

Також в тексті позову міститься посилання на порушення відповідачем визначеного договором строку повернення майна з оренди, однак не зазначено, де саме цей строк визначений і яким він фактично є. Виходячи з дати складання позовної заяви, зазначеної заявницею, станом на цю дату права та охоронювані законом інтереси позивача порушені не були.

Крім того, в тексті позову зазначені назви низки статей ЦК України, до того ж без зазначення конкретних їх частин, однак не визначено, яким чином вони регулюють спірні правовідносини між сторонами.

В позові відсутній розрахунок судових витрат, який складається з суми судового збору, а в його резолютивній частині заявницею не вказано, що вона просить їх стягнути саме на користь позивача.

В переліку додатків до позовної заяви зазначаються докази направлення відповідачеві лише копії самої позовної заяви, без доданих до неї документів, що суперечить вимогам п. 1 ч. 1 ст. 164 ГПК України. Також в переліку додатків до позову зазначений «договір», однак який саме (ані вид договору, ані його дата, ані номер, за наявності, не вказані), що не дозволяє визначитися, чи це саме той договір оренди автомобіля, порушення умов якого відповідачем, на думку позивача, стало підставою для складення даного позову.

Складена заявницею при виконанні третього завдання заява про відвід судді хоч і відповідає визначеній законом процесуальній формі та загальним вимогам процесуального законодавства, однак її зміст свідчить про прогалини у знаннях з відповідного питання або ж про невірне розуміння окремих аспектів.

Так, в тесті заяви про відвід судді мається загальне посилання на процитовану лише частково норму ст. 75 КПК України, однак не конкретизується, згідно якого саме з п'яти пунктів ч. 1 даної статті заявляється відвід.

Всупереч вимогам ч. 5 ст. 80 КПК України складена заявницею заява про відвід не може вважатися мотивованою, оскільки не містить посилань на жодні конкретні докази, які доводять факти, що в ній викладені. Жодні подібні докази не зазначені в переліку додатків до заяви.

Текст заяви про відвід містить посилання, які не застосовуються при написанні відповідного роду заяв, зокрема посилання на «фабулу справи».

Надана заявницею відповідь по **четвертому питанню** щодо фабули з цивільного процесу підготовлена неправильно, тобто містить грубі змістовні помилки щодо принципових аспектів поставленого питання.

Так, згідно наданої заявниці фабули необхідно було скласти відповідний документ з метою допомоги Іванову І.І., який бажає припинити свою частку (1/3) у праві спільної часткової власності на неподільну квартиру, якою він фактично не користується, та зобов'язати двох інших співвласників (по 1/3 частки кожен) сплатити йому ринкову вартість його частки.

У наданій заявницею відповіді була невірно обрана норма матеріального права, що підлягає застосуванню: замість ст. 364 ЦК України заявницею застосована ст. 365 ЦК України, що суттєво впливає на характер правовідносин.

Складання заявницею позовної заяви про припинення права на частку у спільному майні свідчить про нерозуміння нею поставленого завдання в цілому, оскільки подібний позов, за наведених у фабулі завдання бажань Іванова І.І., може бути поданий не Івановим І.І. до співвласників, а навпаки – іншими співвласниками до Іванова І.І.

Згідно фабули завдання заявниці необхідно було зазначити, що у випадку бажання співвласника одержати від інших співвласників грошову компенсацію його частки, йому необхідно звернутись до інших співвласників з відповідною пропозицією. Вимоги щодо такого повідомлення цивільним законодавством не передбачені, тож вона може бути складена у довільному порядку з урахуванням норм, що регулюють відносини спільної часткової власності.

Результат письмового іспиту свідчить про недостатню підготовку заявниці в частині теоретичних знань та практичного застосування норм матеріального та процесуального права.

Відповідно до п. 14.1 Розділу 4 Порядку до складення усного іспиту допускаються особи, які успішно склали письмовий іспит.

За таких обставин, комісія прийшла до висновку, що заявниця не склала письмового іспиту, у зв'язку з чим не може бути допущена до складення усного іспиту.

Виходячи з наведеного та керуючись ст.ст. 8, 9, 50 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», Порядком допуску до складання кваліфікаційного іспиту, порядком складання кваліфікаційного іспиту та методикою оцінювання результатів складання кваліфікаційного іспиту для набуття права на заняття адвокатською діяльністю в Україні, затвердженим рішенням Ради адвокатів України № 270 від 17.12.2013 р. з подальшими змінами в редакції станом на день іспиту, Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія адвокатури Кіровоградської області,

В И Р І Ш И Л А :

Затвердити результати складання письмового кваліфікаційного іспиту <ОСОБА_1> та відмовити їй в допуску до складення усного кваліфікаційного іспиту.

Відмовити <ОСОБА_1> у видачі свідоцтва про складення кваліфікаційного іспиту.

Рішення може бути оскаржено протягом тридцяти днів з дня його отримання до Ви-

щої кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури або до суду.

Голова КДКА

Волосян О.І.

Голова кваліфікаційної палати

Коротич В.А.

Секретар кваліфікаційної палати

Пушкаръов Д.Є.